

מת (נצרת) 2142-04-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בנוף הגליל-נצרת

מ"ת 2142-04-25 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט רומן קלוגרמן

מבקש
נגד
פלוני

משיבה
החלטה
מדינת ישראל

לפני בקשה לעיון חוזר, לפי סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**") בתנאים מגבילים בהם מצוי המבקש ובמסגרתה עותר המבקש לבטל את תנאי מעצר הבית, בהם הוא נתון.

רקע והליכים קודמים

1. נגד המבקש הוגש ביום 6/4/2025 כתב אישום בפל"א 2144-04-25 בו נטען כי ביום 5.4.2025 סמוך לשעה 13:34 נהג המבקש ברכב פרטי מתוצרת סקודה מ.ר. 2... בסמוך לשכונת מזאוי בעיר נצרת. עוד נטען כי במועד האמור, נהג הנאשם בעודו נתון בפסילה בשני תיקים שונים בבית משפט לתעבורה:

א. פסילה בת 36 חודשים אשר הוטלה עליו ביום 7/3/2023 בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה, בתת"ע 2534-01-22. המבקש נפסל בהיעדרו, דבר הפסילה הודע לו והפקיד את רישיון הנהיגה שלו בבית המשפט ביום 27/2/2025.

ב. פסילה עד החלטה אחרת אשר הוטלה על המבקש ביום 25/2/2025 בבית משפט לתעבורה בעכו בתיק תת"ע 4646-02-25. ההחלטה ניתנה בנוכחות עורך דין מטעמו של המבקש.

לבסוף, נטען בכתב האישום כי באותו מעמד התחזה המבקש לאחר שהתבקש להזדהות ומסר את תעודת הזהות של אחיו.

2. בגין האמור, יוחסו למבקש עבירות: **נהיגה בזמן פסילה - פסילת בימ"ש - עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), נהיגה ברכב ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2 א לפקודת בטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תש"ל - 1970 ו- זיוף רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 62(9) לפקודת התעבורה.**
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, כאמור ביום 6/4/2025, הוגשה נגד המבקש בקשה למעצר ופסילה עד תום ההליכים.
4. ביום 6/4/2025 התקיים דיון בפני בית המשפט, כב' השופט ראיד עומרי, בעניין הבקשה למעצר ופסילה עד תום ההליכים. ב"כ המבקש הסכים לקיומן של ראיות לכאורה וביקש להורות על שחרורו בתנאים מגבילים, הציג חלופת מעצר בדמות מעצר בית בבית הוריו עם ערבויות נוספות. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה בטענה כי החלופה לא ראויה והמפקחים לא יכולים לפקח על המבקש וזאת בנוסף לעבר התעבורתי והפלילי שלו.
5. בתום הדיון שהתקיים הורה בית המשפט על שחרורו של המבקש בתנאים הבאים: מעצר בית מלא בבית אמו בכפר ... תחת פיקוחם של אמו הגב' ע.ס., אחיו מר א.ס. וארוסתו הגב' ש'. ערבות עצמית בסך 15,000 ₪, ערבות צד ג' בסך של 8,000 ₪ של כל אחד מהמפקחים, והפקדה כספית בסך 10,000 ₪. בית המשפט הורה על פסילת רישיונו של המשיב עד תום ההליכים ועל מעבר לשישה חודשים במצטבר לכל פסילה אחרת.
6. כבר באותו המועד (6/4/2025) ובמסגרת התיק העיקרי (פל"א 2144-04-25) הודה המבקש והורשע במיוחס לו בכתב האישום ודיון טיעוני הצדדים לעונש בעניינו נדחה לבקשת ב"כ המבקש ליום 19/6/2025. המועד האמור נדחה ליום 21/9/25 נוכח המצב הביטחוני.
7. יצוין כי במהלך התקופה שחלפה מאז שוחרר המבקש בתנאים מגבילים הוגשו על ידו מספר בקשות לפתיחת חלונות התאווררות לצורך ההכנות של המבקש לקראת חתונתו ואלו אושרו ע"י בית המשפט. בתוך כך, בדיון שהתקיים ביום 11/5/2025 הגיעו הצדדים להסכמה על שינוי תנאי השחרור לאור נישואיו החתונה של המבקש. נוכח האמור, נקבעו מועדים שונים ושעות בהם הותרה יציאתו של המבקש מביתו.
8. ביום 29/5/2025 התקיים דיון במעמד הצדדים בבקשת המבקש לצאת לירח דבש. בית המשפט לאחר ששמע את הצדדים התיר למבקש לצאת לירח דבש וזאת בין התאריכים 2/6/2025 ועד 2/7/2025 וזאת בכפוף לחתימה על ערבות צד ג' נוספת בסך 10,000 ₪ והפקדה כספית נוספת של 5,000 ₪.
9. ביום 29/6/2025 הוגשה ע"י המבקש בקשה לעיון חוזר, הבקשה שלפניי, במסגרתה עתר המבקש להורות על ביטול התנאים המגבילים בהם הוא נתון. לאחר שהמשיבה התנגדה לבקשה זו, נקבע דיון במעמד הצדדים ליום 7/7/2025.

10. ב"כ המבקש חזר על נימוקי הבקשה שהוגשה בכתב, וביקש להוסיף כי חלף זמן ניכר מאז הטלת התנאים מגבילים ולא נרשמו לחובתו הפרות כלשהן של תנאי שחרורו. עוד נטען כי חל שינוי בנסיבותיו האישיות של המבקש. הוא התחתן לאחרונה ומבקש לצאת ולעבוד על מנת שיוכל לפרנס את משפחתו.

11. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וחזר על נימוקי ההתנגדות שהוגשו בכתב. ב"כ המשיבה טען כי לא חל כל שינוי נסיבתי וכלל הנסיבות שהיו נכונות ביום שחרורו של המבקש בתנאים, נכונות גם כיום. ב"כ המשיבה הדגיש את המסוכנות הנובעת מהמבקש כמי שנוהג משנת 2018 ולחובתו 9 הרשעות קודמות. עוד הדגישה כי אין לו כל מורא מפני החוק והוא שב ומבצע עבירות.

דין והכרעה

12. עיקר טענתו של המבקש בבקשה לעיין מחדש בתנאי שחרורו נעוצות בטענת חלוף הזמן רצונו להשתלב במעגל התעסוקה והעובדה כי לא נרשמו הפרות מאז שחרורו בתנאים מגבילים.

13. בכל הנוגע לחלוף הזמן, רכיב "חלוף זמן ניכר", בהקשר של עיון מחדש בתנאי שחרור משתנה ממקרה למקרה. הדבר נלמד מקביעת בית המשפט העליון במסגרת בש"פ 5060/22 הייב מחמוד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 8.8.2022) (להלן: "פרשת הייב"), שם חזר בית המשפט העליון על ההלכה המושרשת לפיה:

"הגדרת פרק זמן מסוים כ"זמן ניכר" כהגדרתו בסעיף 52(א) לחוק מבוססת על נסיבות העניין הקונקרטי והיא נעוצה באיזון שבין זכויות הנאשם לבין האינטרס הציבורי. במסגרת איזון זה יש להביא בחשבון, לצד חלוף הזמן, גם את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבותיו האישיות (בש"פ 5221/19 לוזון נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (12.9.2019); בש"פ 2608/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 [פורסם בנבו] (2.4.2018); בש"פ 6745/17 יונס נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [פורסם בנבו] (26.9.2017); בש"פ 5818/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 16 [פורסם בנבו] (4.8.2016))."

14. מבחינת השיקולים כפי שחזר עליהם בית המשפט העליון בפרשת הייב שלעיל והשלכתם על עניינו של המבקש בגדר "מן הכלל אל הפרט" עולה כי: מחד חלוף הזמן של כ- 3.5 חודשים מאז נקבעו תנאי שחרורו של המבקש הינו פרק זמן קצר באופן יחסי. מאידך, במהלך התקופה האמורה בה שוהה המבקש בתנאים מגבילים, לא נרשמו לחובתו הפרות מכל סוג שהוא ואף לא נטען כי הפר את האימון שניתן לו ע"י בית המשפט לא בהפרת התנאים ובפרט לא בביצוע עבירות נוספות.

עילת המסוכנות:

15. עיון בעברו התעבורתי והפלילי של המשיב מלמד כי עסקין ביליד 2000 אשר מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2018, לחובת המבקש 9 הרשעות תעבורה אשר בגין 2 מהן נפסל רישיונו בעבר, כמתואר בעובדות כתב האישום בהן הודה והורשע בהליך שבפניי.

בנוסף נגד המבקש תלויים ועומדים הליכים נוספים:

א. **פל"א 4638-02-25**, בבית משפט השלום בעכו בגין עבירה מיום 31/1/25. בגינו הוגש נגד המבקש כתב אישום בגין עבירת נהיגה בפסילה ונהיגה ברכב ללא ביטוח;

ב. **ת"פ 13219-01-25** בו הורשע הנאשם ביום 15/7/25 בבית משפט השלום בטבריה בגין אירוע מיום 5/8/2022 ובו יוחסו לו עבירות של נהיגה פוחזת ברכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. במסגרת הליך זה הופנה המבקש לבדיקת התאמתו לבית המשפט הקהילתי;

ג. **ת.פ 21521-07-23** הורשע המבקש ביום 29/10/24 בגין תקיפה בן זוג. עניינו של המבקש קבוע לטיעונים לעונש;

כאמור, ביום 6/4/2025 המבקש הודה והורשע במיוחס לו בעובדות כתב האישום בפל"א 2144-04-25.

16. לאור האמור ולאחר ששקלתי את כלל הנסיבות כפי שפורטו על ידי הצדדים הן בכתב והן בטיעונים בעל פה, נראה כי אין מחלוקת כי מאז שוהה הנאשם בתנאים מגבילים במשך 3.5 חודשים, לא הופרו תנאי השחרור לרבות תקופה בת 30 ימים בהם התיר בית המשפט, כב' השופט ראיד עומרי, למבקש לצאת לירח דבש לרגל חתונתו. המבקש לקח אחריות בעצם הודאתו ולהתרשמותי, לרבות נוכח הפנייתו של המבקש לבדיקת התאמה להשתלבות בבית המשפט הקהילתי, יש כדי להצביע על הפחתה מסוימת במסוכנותו.

17. יחד עם זאת, שהותו של אדם בתנאים מגבילים מצריכה את רמת האמון הנדרשת ובחינתה במהלך תקופה מספקת. לפיכך, מצאתי לקבל את בקשת הנאשם באופן חלקי ובתוך כך להתיר **חלונות התאוררות יומיים בין השעות 08:00 עד 10:00 ומהשעה 16:00 עד השעה 18:00**. יציאתו של המבקש מחוץ לביתו תהיה בליווי ופיקוח אחד המפקחים שאושרו.

18. באשר לבקשה ליציאתו של המבקש לעבודה ומבלי להקל ראש במצבו הכלכלי של המבקש והצורך הברור שלו לצאת לעבודה ולהתפרנס, הרי שלא הונחה בפני בית המשפט בקשה קונקרטית בדבר יציאה לעבודה ו/או מעסיק אשר יהיה נכון לקבל את המבקש לעבודה או לפקח

על המבקש במהלך שעות העבודה וככל שתונח הצעה קונקרטית אשקול אותה לגופה.

19. החלטה זו תיכנס לתוקף ביום 23/7/25.

20. המזכירות תודיע החלטה זו לצדדים.

21. תיק החקירה מוחזר למשיבה.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי בנוף הגליל - נצרת.

ניתנה היום, כ"ה תמוז תשפ"ה, 21 יולי 2025, בהעדר
הצדדים.